

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 153

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 martie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2-3	27. — Ordin al ministrului industriei și resurselor pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR1—2003	15
Decizia nr. 10 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 din Codul de procedură civilă	3-5	103/117/13. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 293/640/2001—1/2002 privind condițiile de securitate și calitate pentru legume și fructe proaspete destinate consumului uman	15
Decizia nr. 52 din 6 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673 ¹⁰ din Codul de procedură civilă	6-7	221. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 922/2000 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Centrul de Perfecționare a Personalului din Marina Civilă și Calificare Personal pentru Exploatare Portuară Constanța, cu modificările ulterioare	16
Decizia nr. 54 din 6 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (4) din Codul de procedură civilă	8-9		
Decizia nr. 55 din 6 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	9-10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
3. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind aprobarea tarifelor pentru acordarea autorizațiilor și licențelor, precum și a contribuțiilor agenților economici pe anul 2003	11-14		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 8

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „General Master M.C.M.” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 9.134/2002 al Judecătoriei Pitești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, întrucât dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate și Curtea Constituțională a statuat că acestea nu sunt contrare Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9.134/2002, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „General Master M.C.M.” — S.R.L. din Pitești într-o cauză având ca obiect o contestație la executare silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile criticate contravin art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție, întrucât „limitele cauțiunii nu sunt fixate prin lege, ci ele urmează a fi fixate de către instanța de judecată” și „nu orice persoană are posibilitatea de a plăti cu titlu de cauțiune sume importante de bani”, ajungându-se, „în acest mod, practic la discriminarea pe criterii de avere”.

Judecătoria Pitești apreciază că excepția de neconstituționalitate nu poate fi primită, întrucât art. 21 din Constituție „nu apără și nu garantează orice interese, ci numai acelea care se întemeiază pe drept, pe cutumă, în general pe izvoarele de drept”, iar „depunerea unei cauțiuni de către parte nu reprezintă doar o garanție pentru

pagubele ce ar putea fi cauzate prin întârzierea executării, [...] ci justifică în fapt legitimitatea interesului.” Se mai arată că „în acest fel se evită cererile cu caracter șicanator”, iar „cuantumul cauțiunii se fixează de instanță în funcție de obiectul cauzei, și nu în funcție de persoană, deci discriminarea în funcție de avere este inadmisibilă”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră, în esență, că „textul normativ contestat nu aduce atingere principiului constituțional al liberului acces la justiție, înscris în art. 21”. Se mai apreciază că stabilirea de către instanță a cuantumului cauțiunii se realizează în funcție de obiectul cauzei, de elementele de fapt și de drept incidente, astfel că, susținerea autorului excepției referitoare la caracterul împovărător al cauțiunii este o situație de fapt și nu o problemă de constituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, în esență, se arată că dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă conturează regimul general al încuviințării suspendării executării în temeiul exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești și, în acest context, alin. 1 al acestui articol este conceput cu respectarea prevederilor constituționale referitoare la realizarea drepturilor în justiție. Tot astfel, în ansamblu, textul criticat „asigură un tratament juridic egal pentru cei interesați în exercitarea dreptului de a se adresa justiției atât în ceea ce privește încuviințarea suspendării executării silită, cât și pentru controlul judecătoresc al soluției pronunțate” și deci nu creează, așa cum susține autorul excepției, discriminări pe criterii de avere.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 403 alin. 1 sunt constituționale. În acest sens, sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 150 din 9 mai 2002 și nr. 160 din 30 mai 2002, în care s-a reținut că „legiuitorul are latitudinea de a stabili modalitatea în care poate fi suspendată executarea silită, și anume dacă să opereze de drept sau numai la cerere expresă și cu plata unei cauțiuni”. În ceea ce privește cuantumul cauțiunii, se arată că acesta este fixat de instanța de judecată în funcție de

obiectul cauzei și nu în funcție de persoană, astfel că „discriminarea pe criterii de avere este inadmisibilă“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dreptul instanței de judecată de a stabili depunerea unei cauțiuni, în cazul în care dispune suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, îngreșește accesul liber

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „General Master M.C.M.” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 9.134/2002 al Judecătoriei Pitești.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 10

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte	Petre Ninosu	— judecător
Costică Bulai	— judecător	Lucian Stângu	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător	Ioan Vida	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător	Aurelia Popa	— procuror
		Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Feke Șerban în Dosarul nr. 3.087/2002 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate sunt norme de procedură, iar conform prevederilor constituționale ale art. 125 și 128, competența de reglementare a acestora aparține în exclusivitate legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.087/2002, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Feke Șerban într-o cauză având ca obiect judecarea unei contestații în anulare formulate de Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 alin. (2), precum și ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „reglementează extrem de sumar și lapidar procedura de judecată a contestației în anulare”, fără să fie posibilă reevaluarea fondului în cadrul contestației în anulare. Conform susținerilor autorului, textul criticat „nu permite ca să se procedeze la o rejudecare prin punerea în situația anterioară, pentru că nu se prevede o fază de admitere în principiu, care să oblige instanța la anularea hotărârii și la repunerea părților în starea de recurs”.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece autorul excepției nu invocă nelegitimitatea contestației în anulare, ci susține, fără temeii, că în cadrul acestei căi extraordinare de atac nu poate fi reevaluat fondul. Totodată, apreciază că, desființând hotărârea atacată pe calea contestației în anulare, se procedează la o nouă rejudecare a cauzei, „în starea în care se afla înainte de pronunțarea hotărârii desființate”, întrucât, în caz contrar, ar însemna să rămână „nesoluționată sau lipsită de un grad de jurisdicție”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea

nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, procedura de judecată se stabilește prin lege, iar aspectele referitoare la procedura de judecată a contestației în anulare sunt reglementate prin dispozițiile art. 317—321 din Codul de procedură civilă.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile criticate reglementând procedura contestației în anulare, ca o cale extraordinară de atac, care se judecă după regulile de judecată din fața instanței de fond sau, după caz, a instanței de recurs. Din perspectiva prevederilor constituționale ale art. 125 alin. (3) și ale art. 128, se reține că Legea fundamentală a lăsat la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței, a procedurii și a căilor de atac.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești aparține legiuitorului care, în considerarea unor situații deosebite, poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale. Faptul că dispozițiile criticate nu prevăd o procedură detaliată a judecării contestației în anulare nu poate constitui motiv de neconstituționalitate, deoarece controlul de constituționalitate poate avea ca obiect numai dispoziții legale în vigoare, nu și omisiuni legislative. Referitor la dreptul la un proces echitabil, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 73/1996, în sensul practicii europene, că acesta nu presupune existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac și exercitarea acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 320 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 122 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Ca urmare a acestor modificări, dispozițiile criticate de autor au următorul conținut:

— Art. 320: *„Contestația se judecă de urgență și cu precădere.*

Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosar cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată.

Hotărârea dată în contestație este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea atacată.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 alin. (2), în conformitate cu care: *„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale“*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: *„Orice persoană are dreptul la judecarea sa în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate sunt incluse în cap. I¹ — *Contestația în anulare* al titlului V — *Căile extraordinare de atac* al cărții II — *Procedura contencioasă* din Codul de procedură civilă și reglementează, în cadrul procesului civil, contestația în anulare, cale de atac extraordinară, care poate fi exercitată numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege.

Curtea reține că această cale de atac nu are caracter devolutiv, în cadrul contestației în anulare nu se judecă acțiunea ca atare și nu se examinează temeinicia susținerilor părților cu privire la drepturile lor subiective deduse

judecății, ci se verifică dacă judecata a avut loc cu respectarea normelor procedurale privind competența și a celor referitoare la citarea părților — în cazul contestației în anulare obișnuite —, precum și dacă judecata recursului este rezultatul unei greșeli materiale sau dacă instanța de recurs a omis din greșală să cerceteze vreunul dintre motivele de casare — în cazul contestației în anulare speciale. Judecarea contestației în anulare se face după regulile de la instanța de fond, iar dacă este vorba de o decizie a instanței de recurs, potrivit regulilor aplicabile în fața acestei instanțe. În caz de admitere, se va anula hotărârea atacată și se va proceda la rejudecarea cauzei, după caz, de către instanța care a admis contestația în anulare sau de către instanța competentă. Așadar, susținerile autorului excepției, conform cărora *„textul nu permite ca să se procedeze la o rejudecare prin punerea părților în situația anterioară“*, sunt neîntemeiate și urmează să fie respinse.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la reglementarea *„extrem de sumară și lapidară“* a procedurii de judecată a contestației în anulare, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, *„În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului“*.

Întrucât, în cadrul procedurii extraordinare a contestației în anulare, ca și în cadrul fazelor obișnuite ale procesului, părțile beneficiază de toate garanțiile legale ale unui proces echitabil, Curtea constată că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale la care face referire autorul excepției și nici pe cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fekete Șerban în Dosarul nr. 3.087/2002 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 52

din 6 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹⁰
din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Fătăcean în Dosarul nr. 3.803/2000 al Judecătoria Mediaș, județul Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neînte-meiată. Se arată că textul de lege criticat nu contravine dreptului la apărare, întrucât, reglementând procedura împărțelii în natură a bunului, prin atribuirea provizorie către unul dintre coproprietari, legiuitorul a avut în vedere asigurarea celerității desfășurării procesului civil, cu respectarea drepturilor procesuale ale părților. De altfel, în temeiul art. 125 alin. (3) din Constituție, legiuitorul este unica autoritate care poate reglementa competența și procedura de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.803/2000, **Judecătoria Mediaș, județul Sibiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vasile Fătăcean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat lasă la aprecierea judecătorului aplicarea procedurii speciale instituite prin acest articol. Astfel, în cazul în care împărțea în natură a unui bun nu este posibilă sau ar cauza o scădere importantă a valorii acestuia ori i-ar modifica în mod păgubitor destinația economică, judecătorul poate dispune atribuirea provizorie a bunului către unul dintre coproprietari, printr-o încheiere de ședință, sau poate atribui direct bunul prin hotărârea asupra fondului procesului. Se arată că încheierea prin care se atribuie, în mod provizoriu, bunul nu este supusă nici unei căi de atac și, prin urmare, este executorie, în timp ce hotărârea pronunțată de instanță, care soluționează fondul cauzei, este supusă apelului, deci nu este executorie. În consecință, se apreciază că, prin

posibilitatea judecătorului de a opta pentru una dintre cele două variante, se avantajează una dintre părțile litigante și astfel se încalcă dreptul de apărare al celorlalte.

Judecătoria Mediaș, exprimându-și punctul de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neînte-meiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că soluția adoptată în art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă nu contravine Constituției, ci asigură celeritatea judecării cauzei, cu respectarea drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților. De altfel, în virtutea art. 125 alin. (3) din Constituție, conform căruia: „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, legiuitorul are libertatea de a statua în domeniul reglementat de textul de lege criticat, și anume procedura împărțelii judiciare.

Avocatul Poporului arată că încheierea prin care se atribuie în mod provizoriu bunul, fiind o încheiere premergătoare, preparatorie, nu leagă instanța, ea putând fi atacată cu apel doar o dată cu fondul. Sub acest aspect, nu se poate considera că a fost încălcat principiul accesului liber la justiție, care presupune dreptul părților de a exercita căile de atac. Totodată, se mai arată că, în cursul procesului, atât la judecarea fondului cauzei, cât și în exercitarea căilor de atac, în ceea ce privește atribuirea provizorie a bunului, nu este îngreunat dreptul la apărare, părțile beneficiind de toate garanțiile procesuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum rezultă din notele scrise depuse de autorul excepției în fața instanței de judecată, art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 673¹⁰: „În cazul în care împărțeala în natură a unui bun nu este posibilă sau ar cauza o scădere importantă a valorii acestuia ori i-ar modifica în mod păgubitor destinația economică, la cererea unuia dintre coproprietari, instanța, prin încheiere, îi poate atribui provizoriu întregul bun. Dacă mai mulți coproprietari cer să li se atribuie bunul, instanța va ține seama de criteriile prevăzute la art. 673⁹. Prin încheiere ea va stabili și termenul în care coproprietarul căruia i s-a atribuit provizoriu bunul este obligat să depună sumele ce reprezintă cotele-părți convenite celorlalți coproprietari.

Dacă coproprietarul căruia i s-a atribuit provizoriu bunul depune, în termenul stabilit, sumele convenite celorlalți coproprietari, instanța, prin hotărârea asupra fondului procesului, îi va atribui bunul.

În cazul în care coproprietarul nu depune în termen sumele convenite celorlalți coproprietari, instanța va putea atribui bunul altui coproprietar, în condițiile prezentului articol.

La cererea unuia dintre coproprietari instanța, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru motive temeinice, va putea să-i atribuie bunul direct prin hotărârea asupra fondului procesului, stabilind totodată sumele ce se cuvin celorlalți coproprietari și termenul în care este obligat să le plătească.“

Textul constituțional pretins a fi încălcat este art. 24, care are următorul conținut: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege dedus controlului reglementează atribuirea provizorie către unul dintre coproprietari a unui bun supus procedurii împărțelii judiciare, dacă nu poate fi partajat în natură sau, prin partajare, i s-ar cauza o scădere importantă a valorii ori i s-ar modifica în mod păgubitor destinația economică. În opinia autorului excepției, art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă contravine art. 24 din Constituție, întrucât încheierea prin care instanța de fond procedează la atribuirea provizorie a bunului nu este supusă nici unei căi de atac, spre deosebire de situația când atribuirea se face chiar prin hotărârea prin care se soluționează fondul procesului, care, fiind

supusă apelului, nu este executorie. Dreptul la apărare, garantat constituțional, ar fi astfel nesocotit, judecătorul având posibilitatea de a avantaja una dintre părți prin modalitatea de pronunțare.

Atât argumentarea, cât și concluzia desprinsă de autorul excepției nu pot fi reținute de Curtea Constituțională, întrucât fac abstracție de prevederile art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât o dată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt sau s-a suspendat cursul judecării“.

Or, dat fiind că încheierile prevăzute de art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă precedă hotărârea instanței asupra fondului, ele sunt încheieri premergătoare și, în consecință, intră sub incidența reglementării de drept comun prevăzute de art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, fiind supuse căii de atac a apelului o dată cu fondul.

Aceasta fiind regula în materie, este evident că nu era nevoie ca legiuitorul să o prevadă *in terminis* în cuprinsul textului de lege dedus controlului, pentru a putea conchide că își găsește aplicarea și cu privire la situațiile reglementate de acesta.

Potrivit unei exigențe fundamentale de tehnică legislativă, în condițiile existenței unei reglementări de drept comun, o prevedere expresă, în aceeași materie, cu referire la un caz particular, este necesară numai atunci când instituie o reglementare diferită, derogatorie de la dreptul comun, având deci caracter de excepție. Așa a procedat legiuitorul când, în art. 673⁸ și art. 673¹¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, a prevăzut că încheierile acolo menționate pot fi atacate cu apel „mai înainte de pronunțarea hotărârii“ sau „separat“ de aceasta, tocmai pentru că prevederile respective sunt derogatorii de la regula generală instituită prin art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Cum în cazul art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă nu s-au prevăzut dispoziții derogatorii, este evident că voința legiuitorului a fost aceea ca încheierea prin care instanța procedează la atribuirea provizorie a bunului să poată fi supusă căii de atac a apelului numai o dată cu hotărârea asupra fondului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹⁰ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Fătăcean în Dosarul nr. 3.803/2000 al Judecătoriei Mediaș, județul Sibiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 54

din 6 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (4) din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Magdalena Beța și Mihai Beța în Dosarul nr. 1.461/C/2002 al Tribunalului Caraș-Severin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neînte-meiată, întrucât art. 68 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la apărare, în condițiile în care părțile pot fi asistate de avocat. Posibilitatea ca mandatarul să pună concluzii în instanță, la fel ca avocatul, este o problemă de legiferare, iar nu de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iulie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.461/C/2002, **Tribunalul Caraș-Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Magdalena Beța și Mihai Beța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că este neconstituțională măsura instanței, prevăzută de dispozițiile legale criticate, de a i se interzice să reprezinte și să pună concluzii orale, în calitate de mandatar al reclamanților din dosar, fiind contrară art. 24 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Caraș-Severin consideră că, „în baza art. 1 alin. 2 din Legea nr. 51/1995, profesia de avocat se exercită numai de membrii baroului de avocați, fiind o lege specială, astfel că în mod corect Birta Vlasici Heinrich nu poate fi mandatar remunerat în apărarea drepturilor și intereselor judiciare ale unor părți”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din

Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, în cauză, „nu se pune problema neconcordanței dispozițiilor din Codul citat cu cele ale Constituției privind dreptul de apărare, ci, în concret, se solicită controlul asupra măsurilor luate de instanță în aplicarea dispozițiilor respective”.

Avocatul Poporului apreciază că excepția nu este întemeiată, în realitate neexistând nici o incompatibilitate între textele de lege criticate și dreptul la apărare consfințit de art. 24 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se apreciază că „a asigura mandatarului remunerat o poziție egală cu cea a avocatului ar presupune, de altfel, modificarea reglementărilor în vigoare, ceea ce excede competenței Curții, care nu se poate substitui Parlamentului pentru a modifica o dispoziție legală a cărei constituționalitate este contestată”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, astfel cum a fost reținut și de către instanța de judecată în Încheierea din data de 11 iulie 2002, vizează dispozițiile art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă. Din analiza motivării excepției și a actelor dosarului, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie doar dispozițiile alin. (4) al art. 68 din Codul de procedură civilă, dispoziții care interzic mandatarului care nu este avocat să pună concluzii, a căror aplicare de către instanță a determinat ridicarea excepției. Acest text legal are următorul cuprins:

— Art. 68: „[...] (4) Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat [...]”.

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că dispozițiile criticate încalcă dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție, text potrivit căruia:

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

Din examinarea dispozițiilor criticate Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul legal criticat nu contravine dreptului la apărare invocat de autorul excepției.

În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 24 din Constituție, părțile pot fi asistate de un avocat, dar textul constituțional care consacră dreptul la apărare nu se referă și la un eventual mandatar. Posibilitatea reprezentării părții

prin mandatar este prevăzută doar de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Magdalena Beța și Mihai Beța în Dosarul nr. 1.461/C/2002 al Tribunalului Caraș-Severin.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 55 din 6 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați în Dosarul nr. 7.865/2002 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin accesului liber la justiție și invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie (de exemplu, deciziile nr. 150/2002 și 160/2002).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 7.865/2002, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate împotriva intimetei Societatea Comercială „Izolatin 94” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate împiedică accesul liber la justiție, încălcând astfel art. 21 din Constituție, prin lăsarea la latitudinea exclusivă a judecătorului a stabilirii cuantumului cauțiunii, neexistând criterii obiective de determinare a acestuia.

Judecătoria Galați apreciază că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 21, deoarece „scopul introducerii cauțiunii prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 este acela ca intimatul să beneficieze de protecție împotriva formulării cu rea-credință a cererilor de suspendare a executării silite, precum și posibilitatea obținerii cât mai curând a despăgubirilor ce i se vor acorda ca

urmărire a constatării caracterului șicanator al contestației la executare“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece susținerea autorului excepției conform căreia judecătorul poate stabili cauțiunea „după simpla sa plăcere“ reprezintă o situație de fapt, de aplicare a legii, și nicidecum o problemă de constituționalitate, care să intre în competența Curții Constituționale.

Guvernul apreciază că textul criticat trebuie privit în contextul reglementării unitare conținute de art. 403 din Codul de procedură civilă, reglementare concepută cu respectarea prevederilor constituționale referitoare la realizarea drepturilor în justiție. Astfel, potrivit alin. 3 al art. 403 din Codul de procedură civilă, partea interesată are posibilitatea să atace încheierea dată asupra suspendării executării, realizându-se astfel atât exercitarea neîngrădită a drepturilor procesuale ale părților, cât și controlul jurisdicțional al soluției pronunțate cu privire la cererea de suspendare. Pe de altă parte, Guvernul apreciază că stabilirea cauțiunii reprezintă o garanție în favoarea creditorului, având și o funcție de prevenire a exercitării abuzive a unor drepturi procesuale și a tergiversării executării unor obligații stabilite prin titlu executoriu.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru considerentele arătate în deciziile Curții Constituționale nr. 150/2002 și 160/2002.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei“ din Galați în Dosarul nr. 7.865/2002 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifelor pentru acordarea autorizațiilor și licențelor, precum și a contribuțiilor agenților economici pe anul 2003

În temeiul art. 1 alin. (2) și (3), al art. 9 alin. (4) și (5) și al art. 9¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2000, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 567/1999 privind aprobarea Regulamentului pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice și termice,

având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul acces la rețea și autorizare și procesul-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 6 februarie 2003,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele pe anul 2003 pentru acordarea autorizațiilor și licențelor agenților economici a căror activitate, potrivit legii, se află în competența de reglementare a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, valorile acestora fiind cuprinse în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă contribuțiile pe anul 2003 ale agenților economici a căror activitate, potrivit legii, se află în competența de reglementare a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, valorile acestora fiind cuprinse în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Tarifele anuale la care se face referire în art. 1 și contribuțiile calculate potrivit bugetului de venituri și cheltuieli, menționate la art. 2, se plătesc în rate

trimestriale egale, regularizarea contribuțiilor făcându-se după încheierea anului financiar-contabil.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin titularii licențelor de furnizare a energiei electrice au obligația să comunice Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei puterea maximă absorbită de către consumatori, conform contractelor de furnizare a energiei electrice derulate în anul 2002.

Art. 6. — Departamentele din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și agenții economici a căror activitate, potrivit legii, se află în competența de reglementare a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Ion Lungu

București, 11 februarie 2003.

Nr. 3.

TARIFE
pentru acordarea de autorizații și licențe pentru anul 2003

Nr. crt.	Activitatea	U.M.	TARIFE		
			Autorizatii (lei/UM)	Licente (lei/UM)	
				la acordare	anual
PRODUCEREA ENERGIEI ELECTRICE SI TERMICE					
1. Autorizatii de infiintare pentru:					
1.1. Realizarea de noi capacitati energetice					
- de producere a energiei:					
	- electrice	MWe instalat	647.000		
	- termice	MWt instalat	129.000		
	- statii electrice proprii	MVA	129.000		
1.2. Modificarea capacitatilor energetice existente					
- de producere a energiei:					
	- electrice	MWe instalat	647.000		
	- termice	MWt instalat	129.000		
	- statii electrice proprii	MVA	129.000		
2. Permis de punere in functiune a capacitatilor					
- de producere a energiei:					
	- electrice	MWe instalat	129.000		
	- termice	MWt instalat	26.000		
	- statii electrice proprii	MVA	26.000		
3. Autorizatie de functionare pentru capacitati energetice					
- de producere a energiei:					
	- electrice	MWe instalat	647.000*		
	- termice	MWt instalat	129.000*		
	- statii electrice proprii	MVA	129.000*		
4. Licenta de producere a energiei					
	- electrice	MWe instalat		129.000	129.000
	- termice	MWt instalat		78.000	78.000
TRANSPORTUL ENERGIEI ELECTRICE					
1. Autorizatii de infiintare pentru:					
1.1. Linii electrice - lungimea liniei					
		km	647.000		
1.2. Statii electrice					
		MVA	129.000		
2. Permis de punere in functiune pentru:					
2.1. Linii electrice - lungimea liniei					
		km	129.000		
2.2. Statii electrice					
		MVA	26.000		
3. Autorizatie de functionare pentru:					
3.1. Linii electrice - lungimea liniei					
		km	647.000*		
3.3. Statii electrice					
		MVA	129.000*		
4. Licenta de transport a energiei electrice -					
	- puterea instalata in transformatoarele din statii	MVA		53.000	53.000

¹⁾ Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Nr. crt.	Activitatea	U.M.	TARIFE		
			Autorizatii (lei/UM)	Licente (lei/UM)	
				la acordare	anual
DISTRIBUTIA ENERGIEI ELECTRICE					
1. Autorizatii de infiintare pentru:					
1.1.	Linii electrice de inalta tensiune - 110 KV - lungime linii electrice	km	263.000		
1.2.	Linii electrice medie tensiune - lungime linii electrice	km	38.000		
1.3.	Statii electrice (inclusiv SRA)	Unitate	12.942.000		
1.4.	Posturi de transformare	Unitate	521.000		
2. Permis de punere in functiune pentru:					
2.1.	Linii electrice de inalta tensiune - 110 KV - lungime linii electrice	km	55.000		
2.2.	Linii electrice medie tensiune - lungime linii electrice	km	9.000		
2.3.	Statii electrice (inclusiv SRA)	Unitate	2.591.000		
	Posturi de transformare	Unitate	104.000		
3. Autorizatie de functionare pentru:					
3.1.	Linii electrice de inalta tensiune - 110 KV - lungime linii electrice	km	207.000*		
3.2.	Linii electrice medie tensiune - lungime linii electrice	km	38.000*		
3.3.	Statii electrice (inclusiv SRA)	Unitate	3.829.000*		
3.4.	Posturi de transformare	Unitate	129.000*		
4.	Licenta de distributie a energiei electrice - - putere instalata in statii electrice si posturi	MVA		53.000	53.000
TRANSPORT SI DISTRIBUTIE ENERGIE TERMICA					
1. Autorizatii de infiintare pentru:					
	- retele de energie termica	km	129.000		
	- puncte termice	Unitate	10.351.000		
2. Permis de punere in functiune pentru:					
	- retele de energie termica	km	62.000		
	- puncte termice	Unitate	2.070.000		
3. Autorizatii de functionare pentru:					
	- retele de energie termica	km	104.000*		
	- puncte termice	Unitate	2.070.000*		
4.	Licenta de transport/distributie energie termica	MWt instalat		26.000	26.000
DISPECERIZAREA ENERGIEI ELECTRICE					
1. Autorizatii de infiintare pentru					
	- sisteme la nivel national	Unitate	25.909.000		
	- sisteme la nivel teritorial	Unitate	2.591.000		
2. Permis de punere in functiune					
	- sisteme la nivel national	Unitate	5.176.000		
	- sisteme la nivel teritorial	Unitate	518.000		
3. Autorizatie de functionare pentru:					
	- sisteme la nivel national	Unitate	12.942.000		
	- sisteme la nivel teritorial	Unitate	1.295.000		
4.	Licenta pentru dispecerizarea energiei electrice	Grup dispecerizabil		263.000	263.000

Nr. crt.	Activitatea	U.M.	TARIFE		
			Autorizatii (lei/UM)	Licente (lei/UM)	
				la acordare	anual
FURNIZAREA ENERGIEI ELECTRICE SI TERMICE					
1.	Licenta pentru furnizarea energiei electrice	MWe**	129.000	129.000	
2.	Licenta pentru furnizarea energiei termice	MWt***	78.000	78.000	
ASIGURAREA SERVICIILOR DE SISTEM					
1.	Licenta pentru asigurarea serviciilor de sistem	MW rezerva si reglaj	53.000	53.000	
ADMINISTRAREA PIETEI					
1.	Licenta pentru administrarea pietei		12.250.000	12.250.000	
ACREDITAREA CONSUMATORILOR ELIGIBILI					
1.	Acreditarea consumatorilor eligibili	MW	9.800.000****	1.225.000***	

*) valoarea se diminuează de 5 ori pentru capacitățile și instalațiile existente în funcțiune la data intrării în vigoare a ordinului

***) putere maximă absorbită de către consumatori conform contractelor de furnizare pe anul 2002

****) putere maximă de contract pe anul anterior

*****) reprezintă suma fixă, achitată la momentul depunerii cererii de acreditare

NOTA:

1. - Indicele de actualizare a tarifelor în anul 2003 este de 22,5%

2. - Tariful minim pentru licențe, cel de acordare și cel anual, precum și tariful minim de acordare de autorizații este de 6.125.000 lei.

ANEXA Nr. 2

CONTRIBUȚIILE

pe anul 2003 ale agenților economici a căror activitate, potrivit legii, se află în competența de reglementare a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

1. Contribuțiile agenților economici către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru emiterea reglementărilor reprezintă 0,12% din cheltuiala cu munca vie a acestora pe anul 2003, conform bugetului de venituri și cheltuieli aprobat de organele competente, dar nu mai puțin de 4.900.000 lei.

2. Cheltuielile cu munca vie, respectiv cheltuielile cu personalul din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, au următoarea componență:

2.1. salarii brute;

2.2. contribuție pentru asigurări sociale de stat;

2.3. ajutor de șomaj;

2.4. contribuție pentru asigurări sociale de sănătate, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate;

2.5. contribuție la Fondul pentru funcționarea sistemului de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale,

conform Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale.

În înțelesul prezentului ordin, prin sintagma *salarii brute* se înțelege suma veniturilor în bani și/sau în natură obținute de angajați pentru munca prestată în baza unui contract individual de muncă sau de colaboratori în baza unei convenții civile de prestări de servicii, inclusiv de membrii consiliului de administrație, membrii adunării generale a acționarilor și de cenzori, încheiate potrivit legii, indiferent de perioada la care se referă.

3. Pentru titularii de licențe având filiale, societăți comerciale cu personalitate juridică, care nu dețin licențe, dar desfășoară activități ce decurg din obiectul licențelor acordate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, cheltuielile cu munca vie se vor determina prin însumarea acestor cheltuieli din bugetul de venituri și cheltuieli al fiecărei entități.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN
pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR1—2003

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2001, cu modificările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR1—2003, ediția 1, „Tarife pentru operațiunile de autorizare, avizare, verificare tehnică și altele la instalații mecanice sub presiune, instalații de ridicat și aparate consumatoare de combustibil efectuate de către organele tehnice de specialitate ale Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor,

Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR)“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 16 ianuarie 2003.
Nr. 27.

*) Anexa se publică ulterior.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 103 din 10 februarie 2003

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 117 din 17 februarie 2003

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 13 din 17 februarie 2003

ORDIN
pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor,
al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor nr. 293/640/2001—1/2002 privind condițiile de securitate
și calitate pentru legume și fructe proaspete destinate consumului uman

Văzând Nota de aprobare a Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurse-lor biotehnologice și a Direcției integrare europeană și relații internaționale nr. 98.364 din 4 februarie 2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 293/640/2001—1/2002 privind condițiile de securitate și calitate pentru legume și fructe proaspete destinate consumului

uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 13 martie 2002, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare de la data publicării.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb,
secretar de stat

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE,
TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 922/2000 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Centrul de Perfecționare a Personalului din Marina Civilă și Calificare Personal pentru Exploatare Portuară Constanța, cu modificările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 197/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în baza art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 922/2000 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Centrul de Perfecționare a Personalului din Marina Civilă și Calificare Personal pentru Exploatare Portuară Constanța, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 15 decembrie 2000, cu modificările ulterioare, se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, prin care se actualizează tarifele cu indicele prețurilor de consum la servicii în

procent de 9,8%, stabilit pentru perioada iulie—decembrie 2002 și publicat de Institutul Național de Statistică.

Art. 2. — Centrul de Perfecționare a Personalului din Marina Civilă și Calificare Personal pentru Exploatare Portuară Constanța va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 13 februarie 2003.
Nr. 221.

ANEXĂ

T A R I F E L E

pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Centrul de Perfecționare a Personalului din Marina Civilă și Calificare Personal pentru Exploatare Portuară Constanța

Denumirea prestației	U.M.	Tarif — lei —
Cursuri de perfecționare:		
— pentru personalul brevetat	oră/cursant	55.000
— pentru personalul nebrevetat	oră/cursant	51.000
Cursuri de calificare	oră/cursant	14.000

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro